

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10T/23/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814010290
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8814010290.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Martinom Kopinom v trestnej veci proti obžalovanému C. C., L.. XX.X.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

C. C., L.. XX.X.XXXX E. J. L. J., trvale bytom X., Y. XXX, totožnosť zistená podľa preukazu OP č. R. XXX XXX

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v období od 1.2.2012 doposiaľ v obci L., M. G., si ako zákonný otec S.L. C., L.. XX.X.XXXX, S. L. C., L.. XX.X.XXXX, voči týmto z nedbanlivosti neplnil v určenej výške vyživovaciú povinnosť vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a to aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 7P/121/2011 zo dňa 30.1.2012 bol zaviazaný prispievať na výživné S. C. sumou 60 Eur mesačne a rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 15C/117/2011 zo dňa 16.2.2012 bol zaviazaný prispievať na výživné L. C. sumou 70 Eur mesačne, čím dlhuje na výživnom poškodenej S. C. za obdobie od 1.2.2012 doposiaľ sumu 2474,76 Eur, a poškodenej L. C. za obdobie od 1.2.2012 do 31.10.2013 sumu 911,68 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje skúšobnú dobu podmieničného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné poškodenej S. C., L.. XX.X.XXXX, E. E. XXXX,XX eur a poškodenej L. C., L.. XX.X.XXXX, vo výške 911,68 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry E. L. P. podal na tomto súde dňa 7.7.2014 obžalobu sp.zn. Pv XXX/XX/XXXX, na obvineného C. C.A. pre skutok, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom zo dňa 10.9.2014, sp.zn. XXT/XX/XXXX, proti ktorému v zákonom stanovenej lehote obvinený C. C. podal odpor.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. C., poškodených L. C. a S. C., svedkyne S. E., čítaním výpovede z prípravného konania svedkov S. C., C. B., M. J., rodnými listami poškodenej L. C. a S. C., rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 15C/117/2011, rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 22.8.2012, sp.zn. 3CoP/44/2012, rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, opravným uznesením Okresného súdu E. L. P. zo dňa 30.1.2012, sp. zn. 7P/121/2011, rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 9.7.2012, sp.zn. 18CoP/37/2012, rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 21.6.2017, sp.zn. 7C/128/2014, uznesením Krajského súdu v G. zo dňa 30.1.2018, sp.zn. 9CoP/29/2017, rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 9.5.2017, sp.zn. 8P/340/2013, rozsudkom T. D. E. G. zo dňa 10.10.2017, sp.zn. 19CoP/24/2017, návrhmi na vykonanie exekúcie vedených na exekútorskom úrade l.. K. O. C. pod sp.zn. Ex/3266/12, a Ex/3267/12 a správou o výške vymoženého výživného, potvrdeniami o návšteve školy poškodených, fotokópiami ústrižkov peňažných poukázok, správami a rozhodnutiami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny G. a prehľadom vyplatených dávok v hmotnej núdzi, správami Sociálnej poisťovne, pobočka G., správami bývalého Katastrálneho úradu G. a listom vlastníctva č. 610 k.ú. X., správou Okresného dopravného inšpektorátu Prešov, správami peňažných ústavov a výpisom z účtu obžalovaného vrátane vkladu hotovosti na účet, prehľadom vymožených súm v exekúcii sp.zn. Ex/95/2008 vedenej súdnym exekútorom l.. O. V., zmluvou o pôžičke zo dňa 10.1.2007 a potvrdením o splatení pôžičky zo dňa 13.9.2011, kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 2.9.2011, zmluvou o hypotekárnom úvere zo dňa 4.4.2008 s vyhlásením o splatení pohľadávky zo dňa 21.3.2012, darovaciami zmluvami k nehnuteľnostiam zo dňa 8.12.2011 a zo dňa 11.5.1998, správou o povesti obžalovaného, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov a odpisom registra trestov obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní súd umožnil obžalovanému C. C. po zákonom poučení urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, kde obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu.

Obžalovaný C. C. (ďalej len obžalovaný), ktorý je otcom poškodených L. C. S. S. C., a bývalým manželom svedkyne S. E., na hlavnom pojednávaní ku skutku, ktorú sa mu kladie za vinu uviedol, že povinnosť prispievať na bežné výživne dcére L. vo výške 70 Eur mesačne mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 15C/117/2011, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006, rozsudok vo výroku o bežnom výživnom nadobudol právoplatnosť dňa 26.2.2012, a bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 22.8.2012, sp.zn. 3CoP/44/2012, právoplatným a vykonateľným dňa 10.9.2012, lehota splatnosti bola obžalovanému určená do 25 - tého dňa v mesiaci vopred k rukám poškodenej dcéry. Na dcéru S. bola obžalovanému povinnosť prispievať na bežné výživne vo výške 60 Eur mesačne uložená rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006, rozsudok vo výroku o bežnom výživnom po jeho potvrdení rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 9.7.2012, sp.zn. 18CoP/37/2012, nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 30.7.2012, lehota splatnosti bola obžalovanému určená do 25 - tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky

poškodenej v tom čase maloletej dcéry. Vyživovaciu povinnosť voči obom dcéram obžalovaný aj napriek právoplatným rozhodnutiam odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutí plnil len v minimálnej zákonom stanovenej výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa z dôvodu svojho nízkeho príjmu, ktorý tvorila len dávka v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur, z ktorej si musel platiť lieky nakoľko trpí biechterovou chorobou a žiadny iný príjem nemal, a zároveň podal na tomto súde návrh na zníženie výživného na každú zo svojich dcér od 1.11.2013 do budúcnosti, konanie vo veci dcéry L. C. je vedené na tomto súde pod sp.zn. 7C/128/2014, konanie vo veci dcéry S. C. bolo na tomto súde vedené pod sp.zn. 8P/340/2013, obžalovaný sa s dcérami nestretáva a nad rámec plateného bežného výživného žiadnej z dcér od 1.2.2012 neprispel iným príspevkom alebo darom. K otázke poskytnutia úveru bankou na kúpu rodinného domu matkou obžalovaného v obci X., v ktorom okrem obžalovaného a jeho matky býva aj jeho priateľka C. W. a ich spoločný syn M. C., obžalovaný uviedol, že matka bola v čase kúpy rodinného domu už starobnou dôchodkyňou, ktorej samotnej banka úver nechcela poskytnúť a rovnako ani obžalovanému pretože tento nemal príjem, banka nakoniec úver vo výške vtedajších 600.000 Sk matke obžalovaného poskytla, pričom dlžníkom úveru bol obžalovaný a spoludlžníkmi brat obžalovaného W. C. C. S. S. C. (švagriná obžalovaného) a úver splácala matka obžalovaného, v súčasnosti rodinný dom a pozemok pod ním vlastní matka obžalovaného S. C., obžalovaný svoj podiel 1 na týchto nehnuteľnostiach na matku prepísal hneď potom ako táto splatila úver banke z dôvodu, že to matka od neho chcela, kedy presne k tomu došlo nevedel uviesť. K otázke predaja bytu v G. po bývalých svokrovcov - t.j. po rodičoch bývalej manželky S. E. obžalovaný uviedol, že sám vyplatil dlh, ktorí títo mali na bytovom podniku v G. a vyplatil aj odkupnú cenu bytu od mesta G., byt nadobudli svokrovci, ktorý ho neskôr niekedy v období rokov 1994 - 1995 darovali dcére obžalovaného L., ktorá po dovŕšení plnoletosti v roku 2011 byt predala za cenu 70.000 Eur, čo urobila s peniazmi obžalovaný nemá vedomosť. Obžalovaný je na čiastočnom invalidnom dôchodku (práceneschopnosť 45%), ktorý mu bol priznaný v mesiaci jún 2015 vo výške 99,40 Eur mesačne, v roku 2016 bol zvýšený na sumu 100,40 Eur mesačne, a v roku 2017 bol zvýšený na sumu 104 Eur mesačne, v období od roka 2006 až do júna 2015 poberal sociálne dávky vo výške 62,50 Eur mesačne, v období pred júnom 2015 bol rok a pol práceneschopný, na to či poberal nemocenské dávky si obžalovaný nepamätal, za obdobie od podania žiadosti do rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku bola obžalovanému spätne ku dňu podania žiadosti jednorázovo vyplatená suma okolo 220 Eur. Priateľka obžalovaného s ktorou vychovávajú spoločného syna Olivera poberala do septembra 2016 rodičovský príspevok mesačne vo výške približne 220 Eur a prídavky na jedno maloleté dieťa okolo 23 Eur, od septembra 2016 potom ako maloletý syn M. dovŕšil 3 roky veku poberal popri invalidnom dôchodku obžalovaný spolu s priateľkou a synom ako spoločne posudzované osoby dávku v hmotnej núdzi mesačne okolo 162 Eur, ktorá im bola od 1.6.2017 znížená na sumu 57,80 Eur, iný zdroj príjmu nemajú. Pretože si obžalovaný z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu nemohol nájsť zamestnanie bol od 15.3.2005 do 19.12.2016 nepretržite vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny G., pre nespokojnosť s úradom práce bol v decembri 2016 vyradený z evidencie, proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal. Obžalovaný platí mesačne elektrickú energiu vo výške 33 Eur, ďalšie výdavky má na cestovné na lekárske vyšetrenia a lieky, stravu, oblečenie, poplatok za predškolské zariadenie maloletého syna M. vo výške 20 Eur mesačne, ročne platí za drevo na vykurovanie 600 Eur, na výživné svojim dcéram L. (do 30.5.2017) prispieval a S. naďalej prispieva mesačne každej vo výške minimálneho výživného, na vymoženie výživného pre dcéry sa vedie aj exekúcia, vzhľadom na výšku invalidného dôchodku nie sú obžalovanému vykonávané žiadne zrážky, obžalovanému na chod domácnosti prispievala a naďalej prispieva jeho matka, predtým to bolo 100 - 150 Eur mesačne, teraz je to menej pretože sa v roku 2017 podrobila operácii a vzhľadom na zdravotný stav má tak vyššie výdavky. Po výskyte zdravotných problémov u matky obžalovaného v decembri 2016, ktorá prevádzkovala ranč vypomáhala na ranči C. priateľka obžalovaného a jeho netere, na ranči už nebolo veľa práce nakoľko tam mali ustajnené len dva kone vo vlastníctve matky obžalovaného a dva kone vo vlastníctve inej osoby, ktorá si postupne hľadala iné priestory na ich ustajnenie, aj ostatné kone ktoré boli predtým na ranči ustajnené patrili iným osobám. Priateľka obžalovaného bola vlastníčkou jedného koňa ktorého si kúpila ešte v roku 2008 - 2009 nie však od obžalovaného a ani jeho matky, na ranč ho doviedla v čase keď sa spoznala a obžalovaným, toho koňa predala v období roku 2015 - 2016, za akú cenu a komu presne koňa predala obžalovaný nevedel, malo to byť niekomu na stredné Slovensko. Obžalovaný na otázku či je vlastníkom nejakého koňa uviedol, že je pravda, že v minulosti bol zapísaný ako vlastník jedného koňa bolo to však z preto, že voči jeho známemu K. E. sa viedla exekúcia a preto asi pred desiatimi rokmi sa kôň zakúpil na meno obžalovaného, ktorý si myslel, že K. E. toho koňa prepísal na seba, no nestalo sa tak, koňa tento predal niekedy v roku 2014, obžalovaný z predaja nemal žiaden príjem, aj keď prepis koňa nebol urobený a tento prepis koňa nebol potrebný k predaju ani preto, že kôň už bol predaný len na porážku. K otázke

prebiehajúcej exekúcie vedenej pod sp.zn. Ex/95/2008 súdnym exekútorom JUDr. O. V., Exekútorský úrad Prešov, kde obžalovaný vystupuje ako oprávnený a povinnou je pani M. J. uviedol, že aj keď boli nejaké peniaze vymožené v jeho prospech v skutočnosti išli pánovi C. B.. Pokiaľ ide o prevod vlastníctva nehnuteľností na iné osoby obžalovaný uviedol, že niekedy v období rokov 2006 - 2007 prepísal na vtedajšiu priateľku bar v G., priestory baru nevlastnil, išlo len o prepis a prevod prevádzky, táto potom po podpise nájomnej zmluvy s prenajímateľmi baru pokračovala v ich prevádzkovaní, zato že jej prevádzka zostala obžalovaný nikdy od nej nedostal žiadne finančné protiplnenie a to preto, že obžalovaný len v rámci prevádzkovania svojej živnosti užíval priestory, ktoré mu boli poskytnuté, nič tam neinvestoval a v takom stave mu bol odstúpený priestor v rámci nájomného vzťahu, v rámci prevádzky bola aj herňa, ktorú však prevádzkovala iná spoločnosť. Obžalovaný zároveň v roku 2004 predal prevádzky potravín v Y. L. P., G. S. O. pani E. za cenu vtedajších 150.000 Sk, túto sumu splácala len rok a splatila z nej asi jednu tretinu, obžalovaný si nepamätal čo spravil s tými peniazmi. Obžalovanému bola v roku 2012 v súvislosti s iným prebiehajúcim súdnym konaním Ústavným súdom SR priznaná suma 2000 Eur, ktorá mu bola vyplatená Okresným súdom E. L. P., tieto peniaze dal obžalovaný svojej matke z dôvodu, že mu táto stále pomáha.

Poškodená L. C., ktorá je dcérou obžalovaného C. C. a svedkyne S. E.Ľ., a sestrou poškodenej S. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že k obžalovanému má zlý vzťah, dá sa povedať, že žiadny, možno ho označiť ako nenávisť, odo dňa 22.3.2011 kedy nadobudla plnoletosť jej obžalovaný prispieval na výživné len vo výške minimálneho výživného 26,65 eur mesačne, peniaze posielal poštovou poukážkou na meno poškodenej. K otázke vlastníctva nehnuteľnosti poškodená uviedla, že ešte keď bola malé dieťa tak jej starí rodičia z matkinej strany darovali trojizbový byt na ulici Š. E. G., ktorý sa na základe pokynu matky poškodenej S. E.Š. predal, poškodená bližšie okolnosti predaja bytu a ceny za ktorú sa predal nevedela uviesť, bola len podpísať kúpnopredajnú zmluvu, byt bol na ňu napísaný formálne, prakticky ním disponovala jej matka, byt bol do času jeho predaja prenajímaný a poškodená si nepamätala, že by s nájomníkmi podpisovala nejaké nájomné zmluvy. Peniaze získané z predaja bytu sa v rámci dedičského konania po starých rodičoch dali sestre matky poškodenej, to o akú sumu išlo a ani iné okolnosti poškodená nevedela uviesť. Poškodená po skončení strednej školy pokračovala od 4.9.2012 v štúdiu na vysokej škole dennou formou na G. A. E. G. v odbore sociálna práca, ktoré úspešne ukončila v magisterskom stupni dňa 30.5.2017, počas štúdia mala mesačné výdavky v súvislosti so štúdiom a živobytím vo výške 300 Eur, každé dva roky potrebovala aj nové okuliare, všetky výdavky uhrádzala jej matka a zároveň poberala sociálne štipendium od prvého ročníka štúdia v príslušnej výške (vo 4. ročníku vo výške 170 Eur) s výnimkou letných prázdnin, počas ktorých si privyrábala brigádami počas ktorých zarobila približne 100 - 120 Eur mesačne, po dovŕšení plnoletosti jej bola vyplatená životná poisťka vo výške asi 300 Eur - 400 Eur. Poškodená okrem uvedeného bytu nevlastnila žiadny iný hnuťelný a ani nehnuteľný majetok vyššej hodnoty.

Poškodená S. C., ktorá je dcérou obžalovaného C. C. a svedkyne S. E., a sestrou poškodenej L. C. na hlavnom pojednávaní uviedla, že k obžalovanému nemá žiadny vzťah a bližšie ho charakterizovala ako ľahostajný. Obžalovaný jej na výživné prispieval pôvodne po rozvoze rodičov sumou 500 Sk, a v súčasnosti len vo výške minimálneho výživného 26,65 eur mesačne, peniaze posielala poštovou poukážkou na meno poškodenej, na nič iné jej obžalovaný neprispel a rovnako ani jej sestre L.. Poškodená po skončení strednej školy od septembra 2015 pokračuje v štúdiu na vysokej škole dennou formou na fakulte manažmentu na G. A. E. G., mesačné výdavky súvisiace so štúdiom a živobytím má spolu vo výške cca 150 Eur mesačne, ktoré uhrádza jej matka a zároveň pobera sociálne štipendium, ktoré jej bolo priznané od prvého ročníka štúdia v príslušnej výške (v 1. ročníku vo výške 150 Eur), zdravotný stav poškodenej je dobrý a nevyžaduje si zvýšené výdavky, poškodenej si z dôvodu študijných povinností neprivyrába formou študentských brigád, poškodenej nebola po dovŕšení plnoletosti vyplatená životná poisťka, nevlastní žiadny hnuťelný a nehnuteľný majetok, nemá úspory a k otázke predaja bytu pôvodne vo vlastníctve sestry Nikoly sa nevedela vyjadriť.

Svedkyňa S. E. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný C. C., je jej bývalým manželom a otcom ich spoločných dcér - poškodených L. C. S. S.Á. C., k obžalovanému necíti odpor, má k nemu neutrálny vzťah. Obžalovaný prestal prispievať na výživné dcéram L. S. S. v roku 2011, od toho času stále platil dcéram len minimálne výživné, ktoré mal pôvodne určené v rozsudku o rozvoze Okresného súdu E. L. P. zo dňa 12.2.2004, sp.zn. 5C/108/2003, ktorý bol vo výroku o výživnom zmenený rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006. Svedkyňa ako zákonná zástupkyňa v tom čase maloletých dcér L. S. S. v roku 2011 podala návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti na

obe dcéry pretože sa dozvedela, že obžalovaný má finančné príjmy, v jednej exekúcii mal vystupovať v pozícii oprávneného a mali mu byť vyplatené nejaké peniaze ktorých presnú výšku nezistovala, zároveň mala vedomosť že obžalovaný je vlastníkom domu v obci X., súd návrhom na zvýšenie výživného na obe dcéry vyhovel a obžalovaný bol zaviazaný prispievať na bežnom výživnom na dcéru Nikolu sumou 70 Eur mesačne na základe rozsudku Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 15C/117/2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu E. G. zo dňa 22.8.2012, sp.zn. 3CoP/44/2012, na dcéru S. bol zaviazaný prispievať na bežnom výživnom sumou 60 Eur mesačne na základe rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 9.7.2012, sp.zn. 18CoP/37/2012, aj napriek právoplatným rozhodnutia obžalovaný naďalej platil na obe dcéry len minimálnu zákonnú čiastku, t.j. na obe dcéry 53,30 Eur, t.j. na každú z nich po 26,65 Eur, žiadnym iným spôsobom im neprispieval, nedával im žiadne dary, dcéry nenavštevoval, nezaujímala sa o ne, videl sa s nimi len na súdnych pojednávaníach. Obžalovaný výživné dcéram pred a po nadobudnutí plnoletosti platil šekom, kde adresáta uviedol meno obidvoch dcér - S. - L. C., ktoré pošta vyplatila svedkyňi po predložení právoplatného rozsudku. Počas štúdia dcér L. S. S. na vysokej škole im svedkyňa prispievala a dcére S. naďalej prispieva na štúdium uhrádzaním nákladov na stravu, cestovné, hygienické potreby, dcéra S.Á. dostávala počas štúdia štipendium vo výške okolo 180 Eur mesačne a L. približne v rovnakom rozsahu, pričom pri výpočte výšky štipendia škola vychádzala z výšky súdom určeného výživného a nie z výšky minimálneho výživného ktoré im v skutočnosti obžalovaný platil, zo štipendia si dcéry kúpili skriptá, počas letných školských prázdnin si dcéry príležitostne privyrábali na brigádach, ale len tak raz dvakrát do týždňa, staršia L. chodila viackrát, mladšia S. pomenej, na výživnom pre dcéru S. do dosiahnutia jej plnoletosti obžalovaný dlhoval okolo 800 Eur, ktoré mali byť poukázané k rukám svedkyne. K otázke majetkových pomerov obžalovaného svedkyňa uviedla, že na Okresnom súde Prešov prebieha konanie pretože obžalovaný počas prebiehajúceho súdneho konania o zvýšenie výživného do skončenia konania previedol majetky ktoré vlastnil na svoju matku S. C., aby sa zbavil povinnosti platiť výživné, zároveň počas prebiehajúceho trestného stíhania mal obžalovaný na svojom účte obráť okolo 30.000 Eur, tieto peniaze mu prišli na účet a odišli z neho, z čoho tieto plynuli svedkyňa nevedela uviesť. V konaní o návrhoch na zníženie výživného na dcéry L. S. S. podaných obžalovaným v roku 2013 na tomto súde bolo v prípade skúmania majetkových pomerov obžalovaného na zníženie výživného na dcéru L. zistené, že obžalovaný vlastní koňa a že niekedy v roku 2013 - 2014 bol tiež vlastníkom koňa ktorého prepísal na svoju družku, neskôr mal vlastniť nejakého klusáka. Obžalovanému bolo priznané odškodné za prietahy v konaní o vypořádanie BSM po rozvoze manželov vo výške 2000 Eur, ktoré ako obžalovaný uviedol v rámci konania o zníženie výživného na dcéru S. má uložené u svojej mamy a čaká na výsledky súdnych konaní o zníženie výživného, v ktorých ak nebude úspešný tieto vyplatí dcéram. K otázke zdravotného stavu, k diagnózam chorôb ktoré majú obžalovanému znemožňovať normálny život a schopnosť sa zamestnať svedkyňa uviedla, že má vedomosť, že svoju živnosť prepísal na svoju matku, ktorá vlastní ranč C. E. X. kde sa má starať o kone, pričom jeho matka o koňoch nevie nič, v tom čase tam malo byť 12 koní, koľko koní tam malo byť v čase výsluchu svedkyne táto nevedela, na ranči mala pracovať aj družka obžalovaného, na fotkách na web stránke ranču C. bolo obžalovaného vidieť ako chodí a stará sa o kone, neskôr sa na týchto fotkách snažil rozreťušovať svoju tvár. Svedkyňa na otázku obhajcu obžalovaného k okolnostiam predaja 3 - izbového bytu na D. Š. v G. uviedla, že otec na ňu previedol vlastníctvo domu v G. a po narodení dcéry L. rodičia svedkyne darovali tento 3 - izbový byt dcére L., byt sa po dovŕšení plnoletosti dcéry L. v roku 2011 predal za 37.000 Eur, peniaze z predaja bytu dostala sestra svedkyne I. Y. a z nich potom svedkyňi vyplatila 15.000 Eur. Predtým ako došlo k predaju bytu ho svedkyňa počas piatich rokov v období do roku 2011 prenajímala, čistý zisk z prenájmu bytu bol 34 Eur mesačne. Svedkyňa zároveň uviedla, že obžalovaný podal na Okresnom súde E. L. P. návrh na zníženie výživného na dcéru L., kde toto konanie je vedené pod sp.zn. 7C/128/2014, a na dcéru S. a toto konanie bolo vedené pod sp.zn. 8P/340/2013, návrhy na zníženie výživného na dcéry boli prvostupňovým súdom zamietnuté, obžalovaný sa proti rozhodnutiam odvolal, vo veci dcéry S. odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, v prípade dcéry Nikoly vec nie je právoplatne skončená.

Svedkyňa S. v prípravnom konaní uviedla, že je matkou obžalovaného C. C., ktorý je otcom poškodených L. C.I. a S., obžalovaný býva so svedkyňou v rodinnom dome v obci X. okres Prešov, vo veci neplnenia si vyživovacej povinnosti obžalovaného voči svojím dcéram uviedla, že obžalovaný si vyživovaciu povinnosť plnil a plní v rámci svojich možností, pretože vzhľadom na svoj zdravotný stav sa nemôže zamestnať, poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne, z ktorej po zaplatení minimálneho výživného na dcéry a nákladov na lieky mu zostane na živobytie 10 Eur mesačne, s

úhradou ďalších výdavkov mu pomáha svedkyňa, ktorej časť peňazí vrátil potom ako mu boli poukázané súdnym exekútorom. K otázke vlastníctva rodinného domu v obci X. svedkyňa uviedla, že na kúpu rodinného domu potrebovala pôžičku, ktorú jej však v peňažnom ústave z dôvodu jej vysokého veku nechceli poskytnúť, pôžičku na seba zobrali jej synovia C. S. C. (obžalovaný), ktorí tak nadobudli rodinný dom do podielového spoluvlastníctva, pôžičku však splácala len svedkyňa, po zaplatení všetkých splátok, na ktoré použila aj peniaze z predaja rodičovského domu na západnom Slovensku, došlo k prevodu podielu 1 vlastníctva rodinného domu zo syna C. na svedkyňu.

Svedok C. B. v prípravnom konaní uviedol, že nie je v žiadnom vzťahu k stranám trestného konania, obžalovaného pozná z obdobia keď sám pracoval na exekútorskom úrade. Začiatkom roka 2007 prišiel obžalovaný za svedkom za účelom pôžičky 100.000 Sk pre pani J., ktorú svedok nepoznal, svedok mu povedal, že peniaze požičia ale len jemu a nie niekomu koho nepozná, na čo dňa 10.1.2007 bola spísaná zmluva o pôžičke medzi svedkom ako veriteľom a obžalovaným ako dlžníkom, ktorému požičal sumu 100.000 Sk a komu obžalovaný peniaze ďalej odovzdal svedok nevedel uviesť. Zmluva o pôžičke zo dňa 10.1.2007 s vlastnoručnými podpismi svedka a obžalovaného bola uzavretá ako bezúročná a bez poplatkov, požičanú sumu sa obžalovaný zaviazal vrátiť v lehote 10 dní od vrátenia peňazí poddlžníkom, najneskôr však dňa 11.2.2007. Obžalovaný svedkovi požičané peniaze vo výške 100.000 Sk - 3319,39 Eur vrátil až dňa 13.9.2011, svedok peniaze vo výške 3319,39 Eur prevzal bezúročne, žiadne iné peniaze nikdy od obžalovaného neprevzal, na žiadny účet nedostal od obžalovaného iné peniaze, nechodia mu výpisy z exekútorského úradu o vymáhaní pohľadávky v prospech obžalovaného a s obžalovaným nespísal zmluvu o postúpení pohľadávky, nebol s ním na exekútorskom úrade a ani s ním nespísal splnomocnenie. Pri konfrontácii medzi svedkom a obžalovaným v prípravnom konaní ohľadom výšky vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov zo zmluvy o pôžičke zo dňa 10.1.2007 a k otázke pohybu finančných prostriedkov na osobnom účte obžalovaného sa obžalovaný odmietol vyjadriť.

Svedkyňa M. J. v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný je jej známym za ktorým išla z dôvodu, že si potrebovala požičať peniaze na vyplatenie dlhu v Stavebnej sporiteľni, a.s.. Obžalovaný je povedal, že jej peniaze požičia a pripravil zmluvu o pôžičke, ktorú overili na jednom notárskom úrade v Prešove. Pretože Stavebná sporiteľna, a.s., už v tom čase vymáhala pohľadávku proti svedkyňi v exekúcii boli spolu s obžalovaným na exekútorskom úrade kde obžalovaný dal súdnemu exekútorovi v prítomnosti svedkyne sumu 100.000 Sk. Svedkyňa uviedla, že peniaze jej požičal obžalovaný, ktorej tento nepovedal, že by to boli peniaze nejakej inej osoby, v zmluve o pôžičke s obžalovaným bol uvedený vysoký úrok pričom obžalovaný svedkyňi, ktorá pôžičku nesplácala riadne a včas povedal, že ak mu dlh vyplatí tak jej nejaké úroky odpustí. V roku 2011 bol rodinný dom svedkyne predaný v dražbe, z predaja domu zrejme vyplatili aj pohľadávku obžalovaného, pretože tento sa jej odvtedy neozýva.

Z rodných listov poškodenej L. C. S. S. C. je zrejme, že jej otcom je obžalovaný C. C. a matkou svedkyňa S. E.Á., manželstvo rodičov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 12.2.2004, sp.zn. 5C/108/2003, ktorým boli v tom čase maloleté deti L. S. S. C. zverené so osobnej starostlivosti matky - svedkyne S. E. a obžalovanému bola uložená povinnosť prispievať na výživné na každú z dcér sumou 500 Sk (16,60 Eur) mesačne, rozsudok vo výroku o výživnom bol zmenený rozsudkom M. D. E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006, podľa ktorého bol obžalovaný povinným prispievať na výživné na každú z dcér sumou 700 Sk (23,24 Eur).

Rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 15C/117/2011, súd zmenil výrok o výživnom z rozsudku M. D. E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006, podľa ktorého bol obžalovaný povinným prispievať na bežné výživné poškodenej L. C. sumou 70 Eur mesačne počnúc dňom 27.5.2011 do budúca k rukám poškodenej do 25 - teho dňa v mesiaci vopred, dlžné výživné za obdobie od 27.5.2011-31.12.2012 vo výške 381,65 Eur bolo odporcovi povolené zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 15 Eur spolu s bežným výživným, v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý, rozsudok vo výroku o bežnom výživnom nadobudol právoplatnosť dňa 26.2.2012, vo výroku o dlžnom výživnom nadobudol právoplatnosť dňa 26.9.2012. Po podaní odvolania bol rozsudok zo dňa 16.2.2012, sp.zn. 15C/117/2011, potvrdený rozsudkom Krajského súdu E. G. zo dňa 22.8.2012, sp.zn. 3CoP/44/2012, právoplatným a vykonateľným dňa 10.9.2012.

V konaní vedenom na Okresnom súde E. L. P. pod sp.zn. 7C/128/2014, sa obžalovaný domáhal zníženia výživného na poškodenú L. C. zo sumy 70 Eur na sumu 26,65 Eur mesačne, t.j. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa odo dňa 1.11.2013 do budúca, návrh obžalovaného prvostupňový súd zamietol rozsudkom zo dňa 21.6.2017, sp.zn. 7C/128/2014, obžalovaný podal proti rozsudku odvolanie, uznesením Krajského súdu v G. zo dňa 30.1.2018, sp.zn. 9CoP/29/2017, bola vec po zrušení rozsudku vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, súd zmenil výrok o výživnom z rozsudku Okresného

súdu E. L. P. zo dňa 25.5.2007, sp.zn. 8P/143/2006, podľa ktorého bol obžalovaný povinný prispievať na bežné výživné v tom čase maloletej poškodenej S. C. sumou 60 Eur mesačne počnúc dňom 1.9.2011 do budúca k rukám matky maloletej poškodenej S. E., do 25 - teho dňa v mesiaci vopred, dlžné výživné za obdobie od 1.9.2011- 31.1.2012 vo výške 183,85 Eur bolo odporcovi povolené zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 20 Eur spolu s bežným výživným, v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.7.2012 a stal sa vykonateľný dňom 26.8.2012, po podaní odvolania bol rozsudok zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011 v spojení s opravným uznesením potvrdený rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 9.7.2012, sp.zn. 18CoP/37/2012, právoplatným a vykonateľným dňa 30.7.2012.

V konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 8P/340/2013, sa obžalovaný domáhal zníženia výživného na poškodenú S.L. C. zo sumy 60 Eur na sumu 26,65 Eur mesačne, t.j. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa odo dňa 1.11.2013 do budúca, návrh obžalovaného prvostupňový súd zamietol rozsudkom zo dňa 9.5.2017, sp.zn. 8P/340/2013, obžalovaný podal proti rozsudku odvolanie, a Krajský súd v G. rozsudkom zo dňa 10.10.2017, sp.zn. 19CoP/24/2017, rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

Nálezom ÚS SR čk. III. ÚS-225/2014-25 zo dňa 24.06.2014 bolo konštatované že v konaní OS E. L. P. vedenom pod sp.zn. 7C/31/2004 bolo porušené právo obžalovaného ako účastníka uvedeného súdneho konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a z toho titulu mu bolo priznané fin. zadosťučinenie v sume 2000 eur.

Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 3.10.2012 sa poškodená L. C. ako oprávnená domáha vymoženía dlžného výživného od povinného - obžalovaného C. C., ktorého výška ku dňu spísania návrhu bola 752,97 Eur a vymoženía bežného výživného vo výške 70 Eur mesačne do budúca, exekúcia je vedená na Exekútorskom úrade JUDr. K. O. C. pod sp.zn. Ex/3266/12. V období od 1.10.2012 - 31.1.2013 uhradil obžalovaný poštovou poukážkou na výživnom sumu 104 Eur (4 x 26 Eur), iná suma v prebiehajúcej exekúcii nebola vymožená.

Návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 3.10.2012 sa v tom čase maloletá poškodená S. C., v zastúpení zákonnou zástupkyňou, ako oprávnená domáha vymoženía dlžného výživného od povinného - obžalovaného C. C., ktorého výška ku dňu spísania návrhu bola 475,42 Eur a vymoženía bežného výživného vo výške 60 Eur mesačne do budúca, exekúcia je vedená na Exekútorskom úrade JUDr. K. O. C. pod sp.zn. Ex/3267/12. V období od 1.10.2012 - 31.1.2013 uhradil obžalovaný poštovou poukážkou na výživnom sumu 104 Eur (4 x 26 Eur), iná suma v prebiehajúcej exekúcii nebola vymožená.

Poškodená L. C. po skončení strednej školy pokračovala vo vysokoškolskom štúdiu dennou formou v bakalárskom a následne magisterskom stupni štúdia na Prešovskej univerzite v Prešove na filozofickej fakulte v odbore sociálna práca od 4.9.2012 do 30.5.2017, ktoré úspešne ukončila v magisterskom stupni.

Poškodená S. C. po skončení strednej školy pokračuje vo vysokoškolskom štúdiu dennou formou na Prešovskej univerzite v Prešove na fakulte manažmentu, v školskom roku 2017/2018 je študentku 3. ročníka v bakalárskom stupni štúdia.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov oznámil, že obžalovaný bol od 15.3.2005 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, dňa 19.12.2016 bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu, proti rozhodnutiu sa odvolal, rozhodnutím zo dňa 4.5.2010, sp.zn. 2010/24517 - 5, mu bola zvýšená dávka v hmotnej núdzi zo sumy 51,83 Eur na sumu 62,50 Eur mesačne, ktorú v takejto výške poberal v období 03/2010 - 12/2013, a v období od 06/2014 - 05/2015, za obdobie 06/2015 - 08/2015 mu boli vyplatené dávky v sume 46,46 Eur mesačne, od mesiaca september 2015 obžalovaný nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi a bol spoločne posudzovanou osobou na žiadosti o prídavky na maloletého syna M. C. a na žiadosti o rodičovský príspevok, ktorých príjemcom bola jeho priateľka C. W..

Sociálna poisťovňa, pobočka Prešove oznámila, že obžalovaný nebol príjemcom dávky v nezamestnanosti, rozhodnutím zo dňa 13.7.2015 bol obžalovanému priznaný invalidný dôchodok vo výške 99,40 Eur mesačne od 19.6.2015, ktorý je pravidelne každý rok valorizovaný.

Zo správy bývalého Katastrálneho úradu G. vyplýva, že obžalovaný nebol ku dňu 30.12.2012 vlastníkom nehnuteľností E. G. T., ORPZ - Okresný dopravný inšpektorát Prešov oznámil, že obžalovaný nemal ku dňu 4.12.2012 evidované motorové vozidlá.

Obžalovaný bol od 3.4.2008 do 22.6.2012 majiteľom osobného účtu vedeného v P., za toto obdobie boli výbery na účte vo výške 30.838,31 Eur a vklady na účet vo výške 30.793,81 Eur, pričom vklad na účet vo výške 12.900 Eur vložila dňa 12.3.2012 svedkyňa S. C., v iných peňažných ústavoch obžalovaný nemal vedený osobný účet.

Súdny exekútor JUDr. O. V., Exekútorsky úrad Prešov v správe zo dňa 21.1.2013, oznámil súdu, že v exekúcii vedenej pod sp.zn. Ex/95/2008 v prospech opravného - obžalovaného C. C. proti povinnej M.

J., o vymoženie sumy 3319,39 Eur s príslušenstvom, boli v priebehu exekúcie v prospech obžalovaného poukázané sumy dňa 16.9.2008 vo výške 242,32 Eur, dňa 9.8.2010 vo výške 390 Eur, dňa 7.9.2010 vo výške 400 Eur, dňa 25.10.2010 vo výške 240 Eur, dňa 13.9.2011 vo výške 5016,07 Eur, exekúcia naďalej prebieha a výška pohľadávky obžalovaného s príslušenstvom bola ku dňu 21.1.2013 vo výške 15656,10 Eur.

Zmluvou o pôžičke zo dňa 10.1.2007 uzavretou medzi veriteľom C. B. (svedok v tomto konaní) a dlžníkom - obžalovaným C. C., požičal veriteľ obžalovanému sumu 100.000 Sk, s tým že tento bol oprávnený túto sumu ďalej požičať pani M. J., ktorú bol obžalovaný povinný vrátiť veriteľovi do 11.2.2007, pôžička bola poskytnutá ako bezúročná, zmluvná pokuta pre prípad oneskoreného vrátenia pôžičky bola dohodnutá v sume 10.000 Sk mesačne. Z Potvrdenia o vrátení pôžičky zo dňa 13.9.2011 vyplýva, že obžalovaný dňa 13.9.2011 splatil veriteľovi celý zostatok pôžičky pôvodne poskytnutej vo výške 100.000 Sk - 3319,39 Eur na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.1.2007, veriteľ zároveň potvrdil, že medzi ním a obžalovaným nie sú iné vzájomné nevysporiadané pozdĺžnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke alebo iných právnych úkonov.

Z fotokópii ústrižkov poštových poukazov vyplýva, že obžalovaný v roku 2012 do januára 2013 prispieval na výživné na poškodené L. S. S. C. na každú z poškodených sumou 26 Eur mesačne, v období od 02/2013 - 03/2017 vo výške 26,65 Eur mesačne, v období 04/2017 - 05/2017 vo výške 27 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená L. C. ukončila dňa 30.5.2017 vysokoškolské štúdium v magisterskom stupni, obžalovaný jej od tohto obdobia na výživné neprispieva. Na poškodenú S. C.Ú. prispel obžalovaný na výživné v období od 06/2017 - 10/2017 sumou 27 Eur mesačne, v období 11/2017 - 12/2017 sumou 28 Eur mesačne, v období 01/2018 - 04/2018 sumou 27,32 Eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že výška minimálneho výživného bola mesačne v období 07/2012 do 06/2013 vo výške 26,65 Eur, v období 07/2013 - 06/2017 vo výške 27,13 Eur, v období 07/2017 - doposiaľ vo výške 27,32 eur, doplatil do tejto sumy minimálne výživne obidvom poškodeným, čo súdu dostatočne preukázal.

Kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 2.9.2011 uzavretou medzi predávajúcimi - S. C. (svedok v tomto konaní) a C. P. a kupujúcim I. V. predali tieto nehnuteľnosti v obci Ž. evidované na LV č. XXX, katastrálne územie Ž..

Zmluvou o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou dňa 4.4.2008, medzi veriteľom P. a dlžníkom - obžalovaným C. C. a spoludlžníkmi W. C. C. a S. C., bol poskytnutý úver vo výške 600.000 Sk na kúpu nehnuteľnosti - rodinný dom súpisné č. XXX postavený na parcele parcelné č. XXX a parcely registra „Q. parcelné č. XXX druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria vo výmere 50 m², parcely parcelné č. XXX druh pozemku: záhrady vo výmere 1511 m², parcely parcelné č. XXX/X druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria vo výmere 49 m², parcely parcelné č. XXX/X druh pozemku: záhrady vo výmere 107 m², nachádzajúcich sa v obci X., katastrálne územie X., okres G., evidovaných na LV č. XXX, vklad záložného práva do katastra nehnuteľnosti bol povolený pod E. - XXXX/XXXX. Obžalovaný sa stal podielovým spoluvlastníkom uvedených nehnuteľností v podiele 1. Záložný veriteľ P. vo vyhlásení zo dňa 21.3.2012 uviedol, že pohľadávka úveru, ktorá bola zabezpečená záložným právom, ktorého vklad bol povolený pod č. E. - XXXX/XXXX bola ku dňu 21.3.2012 v celom rozsahu splatená, zaniklo záložné právo a záložný veriteľ podal návrh na výmaz záložného práva.

Darovacou zmluvou zo dňa 8.12.2011 uzavretou medzi darcom - obžalovaným C. C. a obdarovanou S. C. (svedok v tomto konaní), previedol obžalovaný vlastnícke právo k nehnuteľnostiam - rodinný dom súpisné č. 268 postavený na parcele parcelné č. XXX a parcely registra „C“ parcelné č. XXX druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria vo výmere XX m², parcely parcelné č. XXX druh pozemku: záhrady vo výmere 1511 m², parcely parcelné č. XXX/X druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria vo výmere 49 m², parcely parcelné č. XXX/X druh pozemku: záhrady vo výmere XXX m², nachádzajúcich sa v obci ZH. katastrálne územie X., okres G., evidovaných na LV č. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1 na obdarovanú S. C., vklad bol povolený pod E. - XXXX/XXXX. Ohľadom prevodu tohto spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach je na Okresnom súde G. vedené konanie pod sp.zn. 28C/76/2014, rozsudkom sp.zn. 28C/76/2014, právoplatný a vykonateľný dňa 8.11.2016, bol uložený zákaz prevodu týchto nehnuteľností, a táto skutočnosť je uvedená aj v poznámke na LV č. XXX.

Darovacou zmluvou zo dňa 11.5.1998 uzavretou medzi darcom - C. C. a obdarovanou v tom čase maloletou poškodenou L. C., previedol darca vlastnícke právo k nehnuteľnosti - byt č. XX L. X. G. bytového domu v G. na A. Š. XX, D. Č.. XXXX, postavenom na parcele parcelné č. XXXX/XX vo vlastníctve darcu pod J. XX E. G. X/X, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku na poškodenú L. C., ktorá sa tak stala výlučnou vlastníčkou tohto bytu.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov bolo zistené, že obžalovaný bol v období rokov 2013 až 2015 sedemkrát riešený v priestupkovom konaní za porušenie predpisov na úseku bezpečnosti a plynulosti

cestnej premávky a porušenie všeobecne záväzného nariadenia Mesta G. Č.. X/XXXX o čistote mesta a verejnom poriadku, ktoré boli vybavené napomenutím resp. uložením blokovej pokuty. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný jedenkrát súdne trestaný v roku 2006, po zaplatení peňažného trestu sa však na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Obec L. v správe o povesti obžalovaného, v ktorej mal trvalý pobyt do 11.5.2014, uviedla že sa na území obce správa slušne, jeho správanie nebolo prejednávané komisiou na ochranu verejného poriadku.

Pred vyhlásením rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 16.5.2018 súd rešpektujúc práva obvineného podľa § 34 ods. 4 Trestného poriadku poučil obžalovaného o možnosti získať beztrestnosť na základe účinnej ľútosti podľa § 86 ods.1 písm. a) Trestného zákona (porovnaj napr. Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.1.2018, sp.zn. 10To/27/2017). S poukazom na to, samosudca oboznámil dlžné výživné ku dňu konania hlavného pojednávania t.j. 16.5.2018, ktoré na dcéru L. C. predstavovalo sumu 911,68 Eur a na dcéru S. C. sumu 2474,76 Eur. Obžalovaný vyhlásil, že poučeniu porozumel, ale výslovne odmietol túto možnosť s poukazom na svoj zhoršený zdravotný stav a zlú finančnú situáciu s tým, že sa cíti byť nevinný.

Nakoľko počas konania obe vyživované dcéry L. S. S. C. dosiahli plnoletosť, sú v zmysle predpisov rodinného práva osobnými prijímateľkami dlžného výživného. Preto súd v tomto zmysle upravil popis skutku oproti podanej obžalobe a dlžné výživné v sume 800,40 €, ktoré malo byť v zmysle obžaloby platené k rukám matky S. E. prepočítal každej z uvedených dcér.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k skutku došlo tak ako je popísané v obžalobe a že zodpovedným za tento skutok je obžalovaný.

Zo spáchania skutku usvedčujú obžalovaného najmä samotná výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní, svedecké výpovede jeho dcér a ich matky, čítané výpovede z prípravného konania, viacero listinných dôkazov ako i oboznamovaný obsah pripojených spisov Okresného súdu E. L. P. č.k. XXC/XXX/XXXX a XP/XXX/XXXX vrátane v nich sa nachádzajúcich rozsudkov a rozhodnutí nadriadeného súdu o týchto rozsudkoch.

Uvedené dôkazy usvedčujú obžalovaného zo špekulatívneho správania zbavovať sa majetku a úmyselne sa vyhýbať zárobkovej činnosti s poukazom na svoj zhoršený zdravotný stav v úmysle vyvinieť sa z trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy. Obžalovaný dlhodobo ignoruje rozhodnutia súdov o určení výšky vyživovacej povinnosti voči svojim dcéram a svojvoľne im platí púhe minimálne zákonné výživné podľa predpisov rodinného práva.

Pokiaľ ide o dôkazy - oboznamovaný obsah pripojených spisov Okresného súdu E. L. P. č.k. XXC/XXX/XXXX a XP/XXX/XXXX vrátane v nich sa nachádzajúcich rozsudkov a rozhodnutí nadriadeného súdu o týchto rozsudkoch, ktorými bolo rozhodované o ostatných návrhoch obžalovaného na zníženie výživného na obe dcéry na zákonné minimum, súd uvedené dôkazy zhodnotil ako dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. (porovnaj napr. R 32/1978; Uznesenie Krajského súdu v G. zo dňa 10.1.2018, sp.zn. 10To/27/2017, atď.). To isté platí aj pre nález US SR č. III. ÚS 225/2014-25 z 24.06.2014., známy súdu z vlastnej činnosti. V tomto trestnom konaní súd nie je viazaný skutkovými závermi ani meritórnymi zisteniami v uvedených civilných sporových, resp. poručenských konaniach (porovnaj napr. R 11/1984, R 56/1993, R 112/1999-II).

Avšak i v tomto trestnom konaní vykonané dôkazy potvrdzujú skutkové zistenia a záver súdu prinajmenšom v konaní XP/XXX/XXXX o zamietnutí návrhu obžalovaného na zníženie výživného voči dcére S. a jeho povinnosť za celé dlžné obdobie obžaloby doposiaľ platiť jej výživné v sume 60€ mesačne, kde prvoinštančné rozhodnutie bolo potvrdené súdom vyššieho stupňa. Pokiaľ ide o výživné na dcéru Nikolu, obžalovaný mal povinnosť hradiť jej výživné v sume 70€ prinajmenšom od začiatku obžalobného obdobia 1.2.2012 do 31.10.2013 z nasledovných dôvodov:

V oboch konaniach podal návrh na zníženie výživného voči obom dcéram až s účinnosťou od 1.11.2013. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný uvedenú skutočnosť potvrdil. Tým sa de facto priznal k tomu, že od začiatku obžalobného obdobia 1.2.2012 do 1.11.2013 svojvoľne úmyselne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči obom dcéram vo vtedy súdmi určenej výške, t.j. 70€ mesačne u dcéry L. a 60€ mesačne u dcéry S.. Aj v uvedenom období platil dcéram výživné v minimálnej zákonnej výške.

Obrana obžalovaného bola založená na jeho zdravotnej nespôsobilosti nájsť si prácu, ktorá by mu umožňovala dosahovať príjmy na platenie výživného dcéram v súdmi určenej výške a tým jeho finančnú nespôsobilosť takéto výživné platiť. Táto obrana je okrem dôvodov uvedených v predošlom odseku vyvrátená najmä nasledovnými dôkazmi:

Z listinného dôkazu na čl. 58 vyplýva, že počas obžalobného obdobia dlhu na výživnom dňa 15.2.2012 požiadal hypotekárnu banku o predčasné splatenie hypotekárneho úveru k 15.3.2012 z vlastných zdrojov jednorazovo.

Rozhodnutím ÚPSVaR Prešov na čl. 60 mu zanikol nárok na pomoc v hmotnej núdzi v sume 62,50€ mesačne od 1.1.2014 z dôvodu nespôsobnosti, pretože nedoložil doklad o jeho práceneschopnosti v určenej lehote a posudkový lekár tak nemohol vydať potvrdenie, že nepriaznivý zdravotný stav naďalej trvá. Obžalovaný sa na HP bránil, že práve jeho nepriaznivý zdravotný stav mu vtedy bránil toto potvrdenie úradu doložiť. Jeho obrana je však vyvrátená práve obsahom odôvodnenia tohto rozhodnutia ÚPSVaR. Rozhodnutie bolo vydané 5.5.2014, pričom podľa odôvodnenia si mal už 10.12.2013 prevziať zápisnicu o jeho povinnosti tento doklad doložiť. Dokonca rozhodnutím ÚPSVaR z 05.05.2014 mu bolo uložené vrátiť dávky a príspevky vyplatené neprávom za obdobie 01.09.2013 do 31.12.2013. Na hlavnom pojednávaní dňa 16.05.2018 sa sudca umožnil obžalovanému k týmto dôkazom vyjadriť, ale ten sa k nim žiadnym spôsobom nevyjadril.

Ďalším dôkazom preukazujúcim úmysel obžalovaného neplniť si vyživovaciu povinnosť voči dcéram je tá skutočnosť, že darovacou zmluvou zo dňa 8.12.2011 previedol dom a príslušné pozemky E. X. na svoju matku S. C.. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že dom bol naň písaný formálne, ale de facto i tak patril jeho matke, ktorá aj financovala jeho kúpu. Tejto obrane by bolo možné prisvedčiť, ak by obžalovaný po prevode tohto domu na matku riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči obom dcéram určenú súdmi. Od začiatku obžalobného obdobia 01.02.2012, to je krátko po uvedenom prevode prinajmenšom však do 01.11.2013, od kedy navrhol súdom zníženie svojej vyživovacej povinnosti na obe dcéry na zákonné minimum svoju vyživovaciu povinnosť voči nim úmyselne neplnil, resp. ju v tomto období svojvoľne plnil v zákonnej minimálnej výške i napriek právoplatným rozhodnutiam súdov o určení výšky výživného (L. 60 eur, S. 70 eur mesačne), ktorým do 01.11.2013 neodporoval. Výživné voči nezaopatreným deťom má podľa predpisov rodinného práva absolútnu prioritu pred všetkými ostatnými výdavkami povinného rodiča. Z konania obžalovaného je zrejmé, že sa úmyselne zbavil majetku, z ktorého by eventuálne bol schopný toto výživné dcéram platiť a následne im svojvoľne, úmyselne toto výživné v súdmi stanovenej výške platiť prestal.

To isté platí i pre konanie obžalovaného, ktorý podľa potvrdenia o vrátení pôžičky zo dňa 13.9.2011, vlastnej výpovede obžalovaného na HP ako i čítanej výpovede C. B. na HP z prípravného konania dňa 13.9.2011 splatil veriteľovi C. B. celý zostatok pôžičky pôvodne poskytnutej vo výške 100.000 Sk - 3319,39 Eur na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 10.1.2007. Zmluvou sa zaviazal pôžičku vrátiť do 11.2.2007. Paradoxne tak pôžičku splatil po vyše 4-roch rokoch od dohodnutej doby splatnosti. Rovnako je z vykonaných dôkazov zrejmé, že z exekučného konania vedeného JUDr. O. V. pod sp.zn. Ex/95/2008 mu dňa 13.9.2011 bolo ako oprávnenému vyplatených 5016,07 Eur, ale C. B. vrátil na pôžičku v ten istý deň len 3319,39 €. Zostalo mu tak k dispozícii 1696,68 €, ktoré použil nevedno akým spôsobom, pričom krátko na to, cca po 5 mesiacoch od obžalobnej doby 1.2.2012 prestal dcéram platiť výživné v súdmi určených výškach.

V predošlých dvoch odsekoch popísané konanie súd hodnotí ako vzdanie sa majetkového prospechu bez dôležitého dôvodu (porovnaj napr. R 22/1992).

Napokon ďalší dôkaz ktorý nespochybniteľne dokazuje úmysel obžalovaného neplniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči obom dcéram je nález ÚS SR čk. III. ÚS-225/2014-25 zo dňa 24.06.2014, ktorým bolo konštatované, že v konaní OS E. L. P. vedenom pod sp.zn. XC/XX/XXXX bolo porušené právo obžalovaného ako účastníka uvedeného súdneho konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a z toho titulu mu bolo priznané fin. zadošťučinenie v sume 2000 eur. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný potvrdil, že mu táto suma počas obžalobnej doby dlhu na výživnom vyplatená bola, ale túto sumu odovzdal matke. Zdôvodnil to tým, že mu pomáha. Ani časť z uvedenej sumy nepoužil na doplatenie výživného dcéram, nad zákonné minimum, ktoré im hradil čo aj do 01.11.2013, od ktorého dňa navrhoval zníženie výživného na zákonné minimum v súdnych konaniach.

Napokon k obrane obžalovaného k otázke jeho zhoršeného zdravotného stavu súd uvádza, že posudkovým rozhodnutím mu bola určená miera poklesu schopnosti pracovať len o 45%, a teda schopný pracovať je v 55% miere. Počas celého priebehu hlavného pojednávania ako ani v prípravnom konaní obžalovaný reálne nedeclaroval snahu zamestnať sa v čo aj zníženej miere pracovnej spôsobilosti v zmysle uvedeného posudku, aby tak mohol deklarovať snahu platiť dcéram výživné v súdmi určenej výške a vyvrátiť tak trestno-právny úmysel prečinu zanedbania povinnej výživy v tomto konaní. Naopak z fotodokumentácie v spise vyplýva, že sa naďalej stará o kone chované na ranči jeho matky S. C. E. G.. Obžalovaný sa bránil tým, že by malo ísť o akúsi terapiu jeho zhoršeného zdravotného stavu. Starostlivosť o kone sa však zrejme spája aj so zvýšenou fyzickou námahou, ktorá je v zrejmom rozpore

s obžalovaným deklarovateľnými zdravotnými diagnózami, pri ktorých je zvýšená fyzická námaha zrejmo kontraindikáciou.

Z reťazca uvedených dôkazov v ich vzájomnej spojitosti je vina obžalovaného zo skutku obžaloby preukázaná s nasledovnými modifikáciami, z ktorých vyplýva i výpočet dlžného výživného:

Súd u obžalovaného prihliadol na to, že mu počas obžalobného obdobia pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, voči synovi M.. U dcéry S. jeho vyživovacia trvá, keďže študuje na VŠ. Voči dcére L. jeho vyživovacia povinnosť zanikla 30.5.2017, kedy ukončením VŠ štúdia nadobudla schopnosť samostatne sa živiť. V konaní bolo výpoveďami dcér S., L., W. C. S. E., že neplnením vyživovacej povinnosti otca mohlo byť ohrozené zabezpečovanie základných životných potrieb oprávnených osôb.

U dcéry S. C. súd sumu vypočítal ako rozdiel rozsudkom Okresného súdu E. L. P. sp. zn. XP/XXX/XXXX zo dňa 30.1.2012 určenej sumy výživného 60 eur mesačne a obžalovaným doposiaľ hradeného zákonného minimálneho výživného od obžalobného obdobia 1.2.2012 doposiaľ. Žalobcom navrhované zníženie tohto výživného v civilnom sporovom konaní bolo prvoinštančným súdom po potvrdení Krajským súdom v G. právoplatne zamietnuté. Aj z dokazovania v tomto trestnom konaní vyplýva, že niet dôvod na zníženie vyživovacej povinnosti voči S. na nižšiu sumu ako je súdom určených 60 eur mesačne. Súd nezávisle od rozhodnutia civilného súdu zhodnotil, že k momentu vyhlásenia tohto rozsudku obžalovaný voči dcére S. takúto vyživovaciu povinnosť mal a táto naďalej trvá.

U dcéry L. C. súd dlžné výživné vypočítal len za obdobie od 1.2.2012 do 31.10.2013 z nasledovných dôvodov:

Výživné na túto dcéru bolo obžalovanému naposledy určené rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012 sp.zn. XXC/XXX/XXXX v sume 70 eur mesačne. Obžalovaný v civilnom sporovom konaní navrhol zníženie tohto výživného na minimálnu zákonnú výšku ale s účinnosťou až od 1.11.2013, čím de facto do uvedeného dátumu svoju povinnosť platiť vyživovaciu povinnosť voči dcére L. v uvedenej výške uznal. Súd vec hodnotí tak, že od 1.11.2013 je obžalovaný povinný plniť svoju zákonnú povinnosť vyživovať oprávnenú L. C. v zmysle § 207 Trestného zákona v minimálnej zákonom určenej výške podľa zákona o rodine, ktorú povinnosť si obžalovaný splnil. A to aj s prihliadnutím na to, že mu pribudla ďalšie vyživovacia povinnosť voči novonarodenému synovi M. a na to, že k 30.05.2017 mu vyživovacia povinnosť k tejto dcére úplne zanikla. Preto dlžné výživné na túto dcéru súd vypočítal ako rozdiel medzi citovaným rozsudkom M. D. G. určeným výživným 70 eur mesačne a minimálnym zákonným výživným podľa Zákona o rodine za obdobie od 1.2.2012 do 31.10.2013, ktoré minimálne výživné obžalovaný za toto obdobie zaplatil.

Súd preto dlh na výživnom vypočítal nasledovným spôsobom:

Napriek skutočnosti, že mu bola vyživovacia povinnosť na poškodenú dcéru L. C. určená rozsudkom Okresného súdu G. zo dňa 16.2.2012, sp.zn. XXC/XXX/XXXX, podľa ktorého bol obžalovaný povinný prispievať na bežné výživné poškodenej L. C. sumou 70 Eur mesačne a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 22.8.2012, sp.zn. XCoP/XX/XXXX, si voči poškodenej plnil v žalovanom období od 1.2.2012 do 30.5.2017 vyživovaciu povinnosť len v rozsahu minimálneho výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na plnoleté nezaopatrené dieťa, to zn. že za toto obdobie zaplatil na minimálnom výživnom sumu 1724,91 Eur. Pretože sa obžalovaný domáha zníženia výživného na túto poškodenú za obdobie od 1.11.2013 do 30.5.2017 v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 7C/128/2014, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, a teda od 1.2.2012 do 31.10.2013 zaplatil na minimálnom výživnom sumu 558,32 Eur, hoci podľa rozsudku bol povinný zaplatiť sumu 1470 Eur, má za obdobie od 1.2.2012 do 31.10.2013 dlh na výživnom vo výške 911,68 Eur (1470 Eur - 558,32 Eur), za obdobie od 1.11.2013 do 30.5.2017 má minimálne výživné vo výške 1166,59 Eur zaplatené v celom rozsahu.

Pokiaľ ide o poškodenú dcéru S. C. tu napriek skutočnosti, že mu bola vyživovacia povinnosť určená rozsudkom Okresného súdu E. L. P. zo dňa 30.1.2012, sp.zn. XP/XXX/XXXX, v spojení s opravným uznesením zo dňa 30.1.2012, sp.zn. 7P/121/2011, podľa ktorého bol obžalovaný povinný prispievať na bežné výživné poškodenej S.Á. C. sumou 60 Eur mesačne a ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v G. zo dňa 9.7.2012, sp.zn. XXCoP/XX/XXXX, si voči poškodenej plnil a naďalej plní v žalovanom období od 1.2.2012 do budúca vyživovaciu povinnosť len v rozsahu minimálneho výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na plnoleté nezaopatrené dieťa, to zn. že za obdobie od 1.2.2012 do 16.5.2018, pri splatnosti bežného výživného do 25 - tého dňa v mesiaci vopred, zaplatil na minimálnom

výživnom sumu 2025,24 Eur. Obžalovaný sa domáhal zníženia výživného na túto poškodenú za obdobie od 1.11.2013 do budúca v konaní vedenom na tomto súde pod sp.zn. 8P/340/2013, keď rozsudok vo veci sp.zn. 8P/340/2013 po zamietnutí návrhu na zníženie výživného bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu E. G. zo dňa 10.10.2017, sp.zn. XXCoP/XX/XXXX, preto bol povinný podľa rozsudku za obdobie od 1.2.2012 do 16.5.2018 zaplatiť na výživnom sumu 4500 Eur, a teda dlh na výživnom za obdobie od 1.2.2012 do 16.5.2018 má obžalovaný voči poškodenej vo výške 2474,76 Eur (4500 Eur - 2025,24 Eur).

Oproti podanej obžalobe, nakoľko sú už obe dcéry plnoleté a v zmysle predpisov rodinného práva sú priamymi príjemcami výživného, súd rozpočítal sumu 800,40 eur, ktorá mala byť v zmysle obžaloby hradená za obdobie od 01.02.2012 do 31.12.2013 ich matke S. E. obom dcéram.

Obžalovaný navrhoval výsluch svedkyne M. J. na hlavnom pojednávaní. Súd túto svedkyňu na hlavné pojednávanie viackrát predvolával i prostredníctvom polície a nariadil aj jej predvedenie. Všetky pokusy boli neúspešné. Zo správ polície vyplývalo, že sa táto osoba v mieste svojho bydliska nezdržiava, momentálne žije a pracuje v zahraničí ako opatrovateľka v Rakúsku na neznámej adrese (správa ORPZ E. - čl.510). Súd tak v súlade s § 263 ods.3 písm. a) Tr. por. na hlavnom pojednávaní prečítal jej výpoveď z prípravného konania. Napokon má súd za to, že výsluch tejto svedkyne nepatrí k podstatným dôkazom v tomto konaní pre rozhodnutie o vine a treste obžalovaného, ale naopak nepodstatným. Jej výsluch na hlavnom pojednávaní by nebol schopný zvrátiť rozhodnutie súdu v prospech obžalovaného a jeho tu popísané skutkové a právne závery.

Pri určení druhu a výmery trestu a pri hodnotení osoby obžalovaného súd prihliadol na doterajší spôsob života odsúdeného a pri prevahe poľahčujúcich okolností a neexistencii priťažujúcich okolností mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 15 mesiacov, výkon ktorého podmienene odložil a určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 18 mesiacov a zároveň uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe poškodenej L. C. dlh na výživnom vo výške 911,68 Eur a poškodenej S. C. dlh na výživnom vo výške 2474,76 Eur. Pri určení skúšobnej doby podmienene odsúdenia ju súd určil s prihliadnutím na schopnosti a možnosti obžalovaného v takej dĺžke, aby bol dlžné výživné schopný splatiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.